MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS V: 1.9. 1.11.)
Melk, 1471 Seite 128r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

paululū. & iudebis dñi nri iuitute
fieri in nobis. Vincti aut extremis se
cidū presidis preceptū. pgebāt gau
dentes & psallentes. Iuxta testimo
nio tuoꝝ delectati sum dñe. sic in
omib diuicijs. Si ambulem in medio
umbre mortis ñ timebim mala.
qm tu mecū es. Virga tua & baculus
tuus ipsa me consolata sūt. Parasti in con
spectu meo mensā. adversus eos q tribu
lant me. Impinguasti in oleo caput
meū. poculo tuo nouū testamēti inebri
ans me. Et misericordia tua subsequet me
omnibus diebus uite mee. perducēs me
in portū voluntatis tue. Hec illis psal
lentib uenerit ad locū. & sicut qd eis
preceptū fuerat miserit eos in mirist in
mare. Stati angelus dñi affuit. &
dirupit uinculā eorū. & eiecit eos de
mare illesos. Euntes uero milites
nuciauerūt presidi que uiderāt. Audi
ens u pses iussit eos ad se pduci. &
astantib eis dixit. Per deos magnos
uinciti maleficijs. qa & tormenta
repmisti & mare sopitis. Dicite g
michi maleficia uria. ut ego sequar
uos immutati opibus uris. Sci
miles dixerūt. Nos maleficia nesci
mus cui sum. & in noie xpi maleficio
rū uirtutes ad michilū deducimus.
Si uis esse xanus. uidebis dñi nri
iuitute. Preses dixit. In noie dei a
driam. sequar uos. Et ubi hūc ser
mone dixit. stati uenerūt duo neqssi
mi spūs missi ab angelis. & cecidit
eū in facie. Preses u cū diu torqret
dixit ad eos miles. Deprecor uos bom
milites xpi orate pme. ad deū ut
quo possim abiicis demonijs liber
ari. Sci u orauerūt ad dñm. & stati
demones nusqm apparuerūt. Cū aut
recessissent ab eo dixit. Videtis qlit
dy indignati sūt. ad uisū me. qa de
relinquere eos cogitabā. Sci miles
dixerūt. Non intelligis insane diabole
hec in te fieri. sed ad huc pmanens
in incredulitate deos nominas
idola surda & muta. Sine deo per
cipe intellectū. & cognosce deū. qui
tribuit uitā. & noli fide in opibus
manuū hominū. Hec audiens
p osul. furore motus dixit. Iam ñ
pcurar uos blasphemare deos. & me
muriare. sed ad implebo in uos im
peratoris iussa. si adiscere noluistis
eorū diuinis sacrificiis. Et hec dicēs
iussit eos in carcere teri pi. donec
cogitaret qm eos perderet. Dum
aut ducerent. psallebāt dicentes.
Cantemus dno qa mirabilia fecit
nobiscū. Saluabit nos dextera eius.
& brachiū sanctū eius. Notū fecisti do
salutare tuū. & coram gentib rue
lasti iusticiā tuā. Memor fuisti
misericordie tue domui isrl. & ueritatis tue.
uiderūt omnes fines terre. salutare dei
nri. Et hec psallere in carcere ñ cessa
bant. Sequenti u die p consul sedens
p tribunali. iussit in cōspectu suū
adduci sctos. Cū aut adducerentur
dicebant. Da nobis auxiliū dñe de
tribulacione. quia uana salus hoīs.
In deo faciemus uirtute. & ipse ad michi
lum deducet tribulantes nos. Et
hec dicentes. uenerūt ante presidem.
Preses aut eos uidens dixit. Cogi
tastis uobiscū. aut adhuc pmanen
tis in insania uria. Sci miles dixe
runt. Nos xani sumus. & usq in fi
nem pseuerabimus. & ñ nega